

tes, adulacionesque retuli, ut sciretur ^a vetus id in Rep. malum. ^b Facta & de ^c Mathematicis Magis que Italia pellendis senatus consulta: quorum ē numero L. Pituarius saxe deiectus est. In P. Martium consules extra portam Exquelinam, cūm^d clasicum canere iussissent, more prisco aduertere. Proximo senatus die, multa in luxum ciuitatis dicta à Q. Haterio consulari, Oetauius Frontone prætura functo: ^e decretūque ne ^f vasa auro solidā ministrandis cibis fierent; ne ^g vestis ^h serica viros fœdaret. Excessit Fronto, ac postulauit modum argento, supellec̄tili, familiæ. ⁱ Erat quippe adhuc frequens senatoribus, si quid ē Rep. crederent, loco sententiae promere. Contra Gallus Afinius disseruit. ^k auctu imperij adoleuisse etiam priuatæ opes; idque non nouum, sed ē verutissimis moribus: alia apud Fabricios, aliam apud Scipiones pecuniam, & ^l cuncta ^m ad Remp. referri: qua tenui, angustas ciuitum domos, postquam eō magnificientia venerit, gliscere singulos: ⁿ neque in familia & argento, quæque ad vsum parentur, nimium aliquid, aut modicum, nisi ex fortuna possidentis: ^o distinctos senatus & equitum census, non quia diuersi natura, sed vt locis,

O B S E R V A T I O N E S.

- ^a Adulatio est vetus in repub. malum, de hac, præter ea quæ pafim leguntur, vide Senecam lib. 6. de benef. cap. 30.
- ^b Mathematici, & magi exilio, & morte multantur.
- ^c Ad precipuas cursus principis maximè pertinet, coercere luxum, qui consistit in materia, forma, & numero.
- ^d Nemis vile est aurum illi, qui eo ad priuatum luxum abutitur. certè rasis auro solidis ad ministrandas priuato homini cibos est luxus à principe coacerendas.
- ^e Serica vestis adèo non decet viros, ut ea non modo quisquam non ornetur, verum etiam fœdetur.
- ^f Hoc est integrum munus Senatoris, atque adèo hominis liberi, ut, siquid ē rep. esse credit, id, quicquid sibi, loco sententie promat, hoc sibi, occasionem capiat qua & principi, & Senati, suam ea de re sententiam palam faciat.
- ^g Priuata res est vera imago publicæ, ea refit, ut si publicæ opes nullæ, aut exiguae sunt, primatorum quoque tenues sint, contra in magnis imperiis ingentes semper spicantur opes. hæc cùm ita sint, cùm agitur de luxu coacerendo, habenda est ratio status, & conditionis tam publicæ, quam priuata, inquit Cic. te, & hic cpeti modis qui iiii, in quibus luxus conficitur, adhibendus sibi.
- ^h h. Priuatorum opibus continentur opes publicæ; hoc est, si priuati habent magnas opes, eas quodammodo sibi vendicat res.
- ⁱ In familia, argento, & ceteris, quæ ad vsum parantur, nihil est aut nimium, aut modicum, nisi ex fortuna possidentis.
- ^j Omnes homines iidem sunt natura: νόμος γένος τὸν οὐρανὸν διέχει τερπεῖ, τὸν δὲ ἐγκέφαλον, φύσει δὲ γένεται, inquit Arist. I. politic. tam, scilicet, mendicus homo, homo est, quam rex; ut Vide est apud Senecam epist. 47. sed solum distincti sunt hominum gradus, ideo ut, qui ceteris prudentia, consilio, aliisque præclaris animi & corporis dotibus antecellunt, idem etiam loci, ordinibus, dignationibus antistent. Hinc natum est discernere inter clarissimos & obscuros, nobiles & ignobiles, honestos & infames, dominos & seruos.

ordi-